

selv om jeg deelte det. — Naar det samme ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt der i Fremtiden vilde være nogen Brug for borgerlige Raadmænd, saa troer jeg, at jeg kan nøjes med at henvise ham til, at det jo vil staae Byraadet fuldstændigt frit for, om det vil have saadanne eller ikke. Dersom Byraadet altsaa finder, at det ikke har Brug for borgerlige Raadmænd, saa vil dette heller ikke vælge saadanne, eller det vil i alt Fald kun vælge dertil som til et Slags communale Hædersposter.

Det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) ønskede en Forandring med Hensyn til en af Bestemmelserne om Valgene til Byraadet, den nemlig, at den ene Femtedeel af Byens Vælgere, som udgjør en egen Vælgerklasse, ikke for Fremtiden skulde behøve at svare $\frac{2}{3}$ af Communens samtlige Skatter. Jeg skal ikke indlade mig paa Realiteten af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem saaledes har bragt frem, men jeg skal kun udtale, at jeg i det andet Thing har modsat mig, at der foretoges nogen Forandring i de nugældende Valgbestemmelser, idet jeg kun kunde betragte dem som indflyttede i dette Lovforslag, for at man derved kunde have samtlige Bestemmelser om Kjøbstadcommunalforvaltningen samlede paa eet Sted, men ingenlunde, fordi man nu vilde foranledige nogen Ændring i det i saa Henseende Bestaaende.

Den meget ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kreds (Vindeshøll) fandt sig ikke tilfredsstillt ved den Ordning, som Regjeringsudkastet har foreslaaet med Hensyn til Fattigvæsenets Bestyrelse. Jeg troer imidlertid, at en deel af det ærede Medlems Anker mod de af ham anførte Bestemmelser hidrørte fra en mindre rigtig Opfattelse af, hvad Regjeringsudkastet i saa Henseende har bestemt eller i alt Fald tilfattet at bestemme. Jeg maa saaledes navnlig fremhæve, at den Indsendelse af samtlige Kjøbstadens Regnskaber til Ministeriet, som Regjeringsudkastet paabyder, ingenlunde har det Formaal, at Regnskaberne skulle revideres i Ministeriet; dette har langt fra været Meningen. Meningen er kun den, at Ministeren ved et Gjennemsyn af Regnskaberne skal kunne staae sig en Oversigt over Communernes Virksomhed

i det forløbne Aar, for derigjennem at komme til Kundskab om, hvorvidt der fra Regjeringens Side maatte være Anledning til at træffe Foranstaltninger ligeoverfor Communerne, enten for at tvinge dem til at opfylde, hvad de havde forsvømt, eller for at tvinge dem til at omgjøre, hvad de med Urette havde besluttet. Det er altsaa, om man saa vil, en kritisk Revision af Regnskaberne, der skal finde Sted i Ministeriet, men ingenlunde en Talrevision. Det forekommer mig, at der ikke kan være større Betænkelighed ved at overlade til Byraadet selv at decidere Byens Fattigregnskaber, end der kan være at overlade til Amtsrådet at decidere Amtsråadskrebsens Regnskaber, Noget, hvorimod der, saavidt jeg erindrer, ikke blev reist nogen Anke, dengang da Lovforslaget om Sognecommunernes og Amtsråadernes Bestyrelse forelaa til første Behandling. — Det er vistnok saa, at Lovforslaget kun paabyder, at Overslaget over Communens Udgifter skal fremlægges til Beboernes Eftersyn, hvorimod, som af en æret Landsthingsmand (Jessen) fremhævet, noget Lignende ikke er paabudt for det Tilfælde, at Byraadet senere skulde ville afholde Udgifter, som ikke findes paa Overslaget. Jeg troer imidlertid ikke, at det vilde være muligt at underkaste saadanne senere Beslutninger en lignende Kritik af samtlige Beboere, og jeg troer tillige, at det i de allerfleste Tilfælde vilde være fuldstændig overflødig, naar man seer hen til, at Regnskaberne efter Aarets Slutning skulle fremlægges ogsaa til Beboernes Eftersyn, og at Afgangen til at klage over ulovlige Beslutninger, og altsaa ogsaa over ulovlige Udgifter, staaer aaben for Alle. — Med Hensyn til Fattigvæsenets Bestyrelse skal jeg kun gjentage, hvad jeg udtalte ved Behandlingen af det andet, Thinget foreliggende communale Lovforslag, at jeg ikke troer, at det vilde være heldigt, navnlig for Sognepræsterne, om man fremdeles vilde fastholde deres Stilling som Medbestyrende af Fattigvæsenet. Communernes tvungne Forsorg for Fattige kan dog ikke betragtes som en Nærhedsgering, der ligger Sjælesørgerne nærmere, end den ligger enhver anden Beboer i Communerne. Det forekommer mig derfor, at det, som det ærede Medlem ønskede at opnaa ved Sognepræstens